

ПРОБЛЕМИ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ ВИЩОЇ МАТЕМАТИКИ В ЕКОНОМІЧНОМУ ВНЗ

У сучасному інформаційному суспільстві істотно змінюється місце освіти в структурі суспільного життя, зокрема, співвідношення таких її сфер, як освіта та економіка. Перед вищими навчальними закладами поставлені нові завдання щодо підготовки висококваліфікованих фахівців. Таку можливість відкриває дистанційне навчання, основними цілями якого є:

- перехід на новий рівень доступності всіх ступенів освіти з одночасним поліпшенням якості;
- надання освіти широким верствам населення України та інших держав;
- створення системи неперервної освіти;
- підвищення професійного рівня чи перекваліфікація у зв'язку зі структурною трансформацією економіки України і новими вимогами на ринку праці.

Дистанційне навчання – це сучасна форма освіти, в якій інтегровані елементи всіх видів навчання (денного, заочного, вечірнього) на основі використання новітніх комп'ютерних та телекомунікаційних технологій. У дистанційному навчанні використовуються різні способи доставки навчального матеріалу і, відповідно, використовуються різні типи комп'ютерних програм [3].

Зважаючи на це, в Україні розроблені і впроваджені нові стандарти вищої освіти, які звертають саме серйозну увагу на її ґрунтовність і при цьому скорочують обсяги годин на вивчення фундаментальних дисциплін, зокрема вищої математики.

Аналіз навчальних планів з підготовки фахівців економічних спеціальностей у ВНЗ показав, що вони погано пов'язані з реальним станом справ. Вони абсолютно не враховують істотного падіння рівня математичної освіти в середній школі, викликаного як різким поглибленням проблем середньої школи, так і загальним захопленням тестуванням. Адже зараз в старших класах середньої школи на уроках математики майже ніхто не розглядає докази теорем і логічні міркування, а вчать техніці розв'язування конкретних завдань для тестів, або, що ще гірше, вмінню вгадати результат. А

вже про те, як поставити завдання, що іноді складніше, ніж його розв'язати, так ніхто і не згадує.

Тому, на нашу думку, дистанційне навчання при вивченні вищої математики це поки явно передчасне. Адже система дистанційного навчання передбачена для студентів, які добре знають свою мету і наполегливо йдуть до неї. А на даний час, на перших курсах економічних вищих навчальних закладів мало наполегливих студентів, які добре знають свою мету. Крім того, вони не дуже впевнено працюють з комп'ютером, пов'язаним з навчальним процесом. Вони добре вміють грати в різноманітні ігри, знаходити певні сайти, причому далеко не завжди навчальні. Навіть на спеціальностях, пов'язаних з інформаційними технологіями, з'ясовується, що студенти погано знають Word, майже не знайомі з Excel. З вищої математики, звичайно, вони цілком можуть знайти якусь формулу, зовсім не розуміючи її сенсу, або взяти формулювання теореми або затвердження з абсолютно незнайомими термінами.

Крім того, вміння працювати самостійно та думати над опрацьованим матеріалом сучасна середня школа майже не розвиває. Адже самостійна робота студентів є основою дистанційного навчання, якому властиві:

- паралельність: навчання здійснюється одночасно з профільною діяльністю;
- висока мотивація учіння;
- висока самоорганізація та дисципліна студентів;
- розвиток наполегливості та цілеспрямованості студентів;
- самостійне вдосконалення навичок і умінь та формування нових.

Тому і питання про ступінь самостійності виконання домашніх і контрольних завдань при дистанційному навчанні - одне з основних.

В економічному ВНЗ на початковому етапі стоїть завдання відокремити студентів, які не готові до навчання у вищій школі, і переконати тих, хто готові до цього процесу, що це досить довга і важка праця. Адже вивчення математики вимагає досить глибоких і тривалих роздумів над основними поняттями і їх взаємозв'язками. Воно передбачає виконання великої кількості конкретних задач за основними методами для доведення навичок їх розв'язання до певної міри автоматизму. Отже, робота з викладачем або під його безпосереднім керівництвом з вивчення фундаментальних наук залишається поки основним варіантом.

Дистанційне навчання підходить для кращих студентів, а таких необхідно знайти і бажано якомога раніше. Їх багато не буде, але, можливо, багато і не треба. Тут, звичайно, важливий якісний аспект, а не кількісний. Введення елементів наукового дослідження в навчання вищої математики дозволяє з перших – третіх курсів виділити більш активних студентів, які в подальшому будуть займатися творчою науковою роботою, що є однією з цілей навчально-виховного процесу у вищій школі [1].

Звичайно, все запропоноване вище відноситься до студентів, зацікавлених в якості своєї освіти, і ніяк не може бути застосовано до більшості студентів молодших курсів економічних вищих навчальних закладів.

Список використаних джерел

1. Асмикович І.К. Використання інформаційних технологій при навчанні математичних дисциплін «Інформатика та інформаційні технології в освіті, науці і виробництві» / І.К. Асмикович, А.П. Лащенко // Збірник наукових статей. – 2014. – Ч.1. – С. 37-40.

2. Калмиков О.О. Дистанційне навчання. Введення в педагогічну технологію / О.О. Калмиков та ін. – М., 2005. – 180 с.

3. Кухаренко В.М. Дистанційне навчання: Умови застосування / В.М. Кухаренко, О.В. Рибалко, Н.Г. Сиротинко. – Харків : НТУ “ХПІ”, 2001. – 282 с.